

Skulu verja gullið

– Tað er nakað nýtt hjá KÍF at skula verja gull í bæði lands- og steypakappingini, men tað er tað, sum fylgir við, tá tú hevur vunnið greipuna árið fyri, sigur Jakob Jónsson, venjari

Leygardagurin 27. apríl fer altíð at standa sum ein heilt serligur dagur í søguni hjá Kollafjarðar Ítróttarfelag, tí henda dag eydnaðist at vinna froyameistarateið í manshondbólti fyri fyrstu ferð. Og tá liðið longu hálvan februar hevði vunnið steypafinaluna, kundi alt nú feirast við manér, tí greipan var fingin til haldar. Hetta vóru fagnaðardagar í Kollafirði, sum ikki hava sæð sín líka.

Nú eitt nýtt kappingarár stendur fyri framman, skal KÍF venja seg við at verja gull, og tað er ein spildurnýggjur leiklutur hjá felagnum.

– Hetta kenni eg allíkavæl ikki sum nakað trýst, tí fara vit upp at stressa okkum, so kann tað bara ganga skeiva

vegin. Vit taka árið, sum tað kemur, og vit hava tvey steyp standandi her sum prógv fyri, at vit duga. Arbeiða vit fyri sakini, sum vit gjørdur í fjør, so kunnu tey verða standandi her, sigur venjarin hjá kollfirðingum, Jakob Jónsson.

– Eg kann ikki siga, hvørjum plaseringum, vit fara eftir í kappingini, men tá vit nú vita, hvussu tað er at vinna, fara vit sjálvandi eftir at klára okkum líka væl. Tað er nakað nýtt hjá KÍF at skula verja gull í bæði lands- og steypakappingini, men tað er tað, sum fylgir við, tá tú hevur vunnið greipuna árið fyri.

Jakob Jónsson væntar, at fleiri verða um boðið í vetur, og hann heldur seg síggja, at VÍF og Kyndil hava sterk-

ar hópar, og at hoyvíkingar altíð eru drúgvir, umframt at strandingar longu hava víst tenn, tí teir jú vunnu stórsteypadystin ímóti júst kollfirðingum.

– Men vit fara at taka dystin upp við hini, og eg ivist ikki í, at talan verður um eina bæði javna og tættu kapping, sigur KÍF-venjarin.

Menn ofra seg

Í mun til síðsta kappingarár, hevur KÍF frágongd av Tony Weyhe, sum bæði royndist væl í verjuni og á strikuni, og somuleiðis er Ási Dam farin, so nýggjur spælskipari skal spælast inn á liðið.

– Upp á ein máta vikna vit, tá menn fara, men maður kemur í mans stað,

og so verður eisini hjá okkum. Í verjuni mugu vit umstilla okkum til, at Tony ikki er her, og tað verður eitt sindur torført at koyra við sama spælistíli, tá Ási ikki er har, sigur Jakob Jónsson.

– Men Ludvík Súnason er komin frá Kyndli, og hann skal so royna at lyfta arvin sum nýggjur spælskipari, umframt at Rógvi Weyhe eisini er har at hjálpa honum til rættis.

Jakob Jónsson sigur, at tað var nakað heilt serligt í fjør, tá tað endiliga brast fyri nev hjá KÍF, sum endaði við at vinna alt, sum vinnast kundi, umframt at liðið var á odda í landskappingini allan veturin.

– Tað var øgiliga intenst, tá finalurnar vóru, og tað vóru eisini fantastiskir

dystir, men eg haldi ikki, at vit kendu tað sum eitt trýst. Vit supplera øgiliga væl hvønnannan, tí eg havi okkurt at geva spælarunum, og teir hava eisini nógv at geva mæ. Hetta eru góðir spælarar at arbeiða við, tí teir vilja ofra seg fyri felagið, og tað hevur alt at siga, sigur hann.

MÁLVERJAR

Jaspur Joensen
Emil Dam

ÚTISPÆLARAR

Rúni Joensen
Hans Eli Sigurðbjørnsson

Ási Dam

Rógvi Weyhe
Andrias Nielsen
Nicklas Selvig
Teitur Joensen
Pætur Johannesen
Jákup Trygvason

Fríði Weyhe

Ludvík Súnason
Rasmus Junker
Vilhelm Magnussen
Hjalte Hammer Matras
Atli Lamhauge

VENJARAR

Jakob Jónsson
Zeljko Jotic